

ριά σου είναι ἄρτυτη Ρόδ. Τὰ φασούλα ἀνάρτυγα εἶναι *Οφ. Φαγεῖν ἀνάρτυστον Τραπ. *Ἀρτυτο κι ἀνάλατο φαγεῖ Ρόδ. || Παροιμ. Λόγια λιπαρὰ καὶ φαγεῖα ἀνάρτυτα (ἐπὶ τῶν πολλὰ ὑποσχομένων, μηδὲν δὲ ἐκπληρύνοντων) Κερασ. Χαλδ. Συνών. ἀνάρτυτος. 2) *Ο ἄνευ ἐλαίου, βουτύρου κττ., νηστήσιμος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πόντ. (Οἶν.): Φαεῖ ἀνάρτυτο.

β) Τὸ θηλ. ἀνάρτ-τη ὡς οὐσ., εἶδος ἐδέσματος νηστήσιμου Μακεδ. (Βέρ.) 3) *Ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ τρεφόμενος μὲ νηστήσιμα φαγητά, ὁ μὴ καταλύων τὴν νηστείαν *Ηπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὴν πέρασα τ' Σαρακουσιτὴ ἀνάρτ'γους Αἰτωλ. Αὐτεῖν' ἢ γραιὸ θὰ πιθάν' ἀνάρτ'γ' αὐτόθ. β) Μεταφ. ὁ μὴ συνευρεθεὶς μὲ γυναῖκα Πελοπν. (Οἶν.) 4) *Ληδής, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ λόγων Κρήτ. κ. ἄ. — Λεξ. Δημητρ.: *Ἀνάρτυτος ἄνθρωπος Λεξ. Δημητρ. *Ἀνάρτυτα λόγια Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνάλατος Α 1 β.

*ἀναρύζω, ἀνερύσσω Ἰκαρ. ἀνερύζω Θράκ. Ἰκαρ. ἀνερύζον Σάμ. ἀναράω Πελοπν. (Λακων.) Μέσ. ἀνεργοῦμαι Κάρπ. ἀνουργοῦμαι Κρήτ. ἀνουργέμαι Κρήτ. *νουργοῦμαι Κρήτ. Ρόδ. *νουργοῦμαι Κρήτ. *νουργέμαι Ρόδ.

*Ἐκ τοῦ μεταγν. ἀνωρύομαι. *Ο ἐνεργ. τύπος ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ μέσ. ὑποχωρητικῶς. Πβ. ἀγγελοκρούω, ἀγγελοσκιάζω κττ.

1) *Ὠρύομαι, ἐπὶ κυνὸς Κάρπ. Κρήτ. (Σφακ. κ. ἄ.) Ρόδ.: *Ο σκύλλος ἀνεργέται, κακὸ θὰ ἐγῇ Κάρπ. *Ἀνεργέται τὸ σκυλλί, ποῦ νὰ φάῃ τὴν κεφαλὴν του! αὐτόθ. *Νουργέται ὁ σκύλλος Κρήτ. Ρόδ. Συνών. ἀλυχτουρῶ 1, οὐρλιάζω.

β) *Υλακτῶ Πελοπν. (Λακων.): Παροιμ. *Ἐκεῖ ποῦ τρώει τὸ σκυλλί, ἐκεῖ καὶ ἀναράει (ἐπὶ τοῦ ὑποστηρίζοντος δικαίως ἢ ἀδίκως τινά, διότι παρ' αὐτοῦ ἔχει ὠφελήματα). Συνών. ἀλυχτένω, ἀλυχτῶ Α 1, γαβγίζω, ὑλάζω.

2) *Ολοφύρομαι, κλαίω μετὰ λυγμῶν ἰσχυρῶν Θράκ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κρήτ.: Τὸ μωρὸ κλαίει κι ἀνερύσσει, γιὰτὶ θέλει βυζῖ Ἰκαρ. *Ἐθαψαν τὴ μάγναν της κ' ἤκλαιε κ' ἠνέ-ρυσσεν οὐλὴν τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέραν αὐτόθ. *Νουργάται τὸ παιδί Κρήτ. Τίαν ἔχεις κι ἀνεργέσαι; Κάρπ. || *Ἄσμ.

Κ' ἔναν πουλλάκι κάισε 'ς τὸν πόα τῆς καμάρας, ἔν ἐκίλαει σὰν πουλλὶ μῆε καὶ σὰν ἀδόνη, μόν' ἐνεργέτο κ' ἤκλαιε μ' ἀνθρώπινη φωνίτσα αὐτόθ. Συνών. ἀναθρηγῶ, ἀνακαλῶ Β 3, ἀναλυγ-γιάζω 1, ἀναλυγγίζω.

ἀναρύνω Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

*Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀρύνω.

Κάμνω τι ἀραιόν, ἀραιώνω: *Ἀναρύνω τὰ ψωμία. Συνών. ἀρύνω. Καὶ ἀμτβ. ἀραιοῦμαι: *Ἐνέφυναν τὰ φυτά. Πβ. ἀναραιάζω, ἀναραιεύω, ἀναραιώνω, ἀραιεύω, ἀραιώνω.

ἀνάρυσμα τό, Θράκ. ἀνέρυσμα Ἰκαρ.

*Ἐκ τοῦ ρ. *ἀναρύζω.

*Ο μετ' ἀναστεναγμῶν καὶ λυγμῶν κλαυθμός, ὀλο-λυγμός, ὀλοφυρμός: Γὰ δέτε τί ἀνέρυσμα ποῦ τὸ κάμνει τοῦτο τὸ παιδί. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνακάλημα 3.

ἀναρχία ἢ, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀναρχία.

*Ἐλλειψις ἐννόμου τάξεως: *Ἐκεῖ ἦτανε μεγάλη ἀναρχία.

ἀναρχίνητος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀναρχίντους *Ηπ. Θράκ. (Κομοτ.) ἀρχίν'γους *Ηπ.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ἀρχινητός < ἀρχινῶ. Τὸ ἀρχίν'τους ἐκ τοῦ *ἀρχινητός, τοῦ ὁποίου τὸ ἀρκτικὸν α προσέλαβε σημ. στερητικὴν διὰ τοῦ ἀναβιβα-σμοῦ τοῦ τόγου. Ἰδ. ἀ- στερητ. 2 α.

*Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἔγινεν ἀρχὴ ἔνθ' ἀν.: Τ'ν ἔχου ἀναρχίν'τη τὴν κάλτσα Κομοτ. Βούτ'ρου - φαεῖ ἀρχίν'γου (τοῦ ὁποίου δὲν ἔγινεν ἀρχὴ καταναλώσεως - τὸ ὁποῖον εἶναι ἄθικτον) *Ηπ.

ἀναρώτημα τό, Δ.Κρήτ. κ. ἄ. ἀναρώτημαν Λυκ. (Λι-βύσσ.) ἀνερώτημα Θράκ. Α.Κρήτ. Νίσυρ. Σῦρ. — ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,269 — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. ἀνιρώτ'μα Λέσβ. *Ἐκ τοῦ ρ. ἀναρωτῶ. *Η λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) *Ἐρώτησις ἐκ πολυπραγμοσύνης καὶ συνήθως ὀχληρὰ Θράκ. Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσυρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ.: *Ἔιντ' ἀνερώτημα ἦτον αὐτό; Νίσυρ. *Ὅλο ἀνερωτήματα εἶσαι, καημένη! Σῦρ. || Παροιμ. Δὲ μὲ μέλει πῶς πεθαίνει ὁ ἄντρας μου, μόνε τ' ἀνερωτήματα (χειροτέρα τοῦ δυστυ-χήματος εἶναι ἢ ἐνόχλησις, τὴν ὁποίαν προξενοῦν οἱ περίεργοι ἐρωτῶντες νὰ μάθουν τὰ περὶ αὐτοῦ) ΝΠολίτ. ἔνθ' ἀν. || *Ἄσμ.

Σ' ἐκεῖνο τ' ἀναρώτημα ἢ λυγερὴ τοῦ λέει,

μὰ εἶχα κύρι ἀρχοδα καὶ μάν' ἀρχοδοπούλλα

Κρήτ. 2) *Ἀναζητήσις εὐθυνῶν, ἀνάκρισις Κρήτ. Λέσβ.: Νὰ λείπω ἀπὸ τοοὶ μαλιές σας νὰ μὴν ἔχω ταχυτέρου τὴν ἄλλη μέρα ἀνερωτήματα (μαλιές = μαλώματα) Κρήτ. Γε' αὐτὴ τὴ δ'λεῖα θὰ 'χουμι ἀνιρουτήματα Λέσβ. *Ἡ ἀνθριπους ἤξιρι ποῦς θαν' ἔχ' ἀνιρουτήματα μὲ τ'ς σπανοὶ τ' εἶχι οὐλου τοῦ κακὸ μέο' 'ς τοῦ νοῦ τ' (ἐκ παραμυθ. κακὸ = δυσάρεστος περίπτωσις ἐρεύνης) αὐτόθ.

ἀναρώτησι ἢ, ἀμάρτ. ἀναρώτηξι Δ.Κρήτ. ἀνερώ-τηξι Α.Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ ρ. ἀναρωτῶ. Παρὰ Βλάχ. ἀναρώτησις.

1) *Ἐξέτασις: Μεγάλη ἀναρώτηξι μοῦ 'καμε. *Ἐκαμέ του μιὰ ἀνερώτηξι. 2) Εὐθύνη: Θὰ πασκίσω, ἂν δορέσω, νὰ σὲ σιάξω νὰ μὴν ἔχῃς ἀναρώτηξι.

ἀναρώτητα ἐπίρρ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. ἀνα-ρώτ'γα Β.Εῦβ. ἀναρώτ'τα Σκῦρ. ἀνερώτητα *Ηπ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Γέρμ.) — Λεξ. Αἰν. ἀνερώτητα Πόντ. (Τραπ.) ἀνερώτιχα *Ἀνδρ. Θήρ. Θράκ. Κάρπ. Κρήτ. Μεγίστ. ἀνερώτιγα *Ηπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κλουτσιοχ. Λάστ. Τρίκκ.) ἀνιρώτ'τα Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) *Ἰμβρ. Μακεδ. Σάμ. ἀνιρώτ'γα Εῦβ. (Στρόπον.) Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀναρώτητος. Πβ. καὶ μεσν. ἀνε-ρωτήτως.

1) Χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ τις ἢ χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τις Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Τραπ.) Σκῦρ.: *Ἀναρώτητα ἀπο-κρίνεται Πελοπν. *Ἀνερώτητα συντίζαίν' (ὀμιλεῖ) Τραπ. *Ὅγοιος κάθ' τοοὶ δ'λεῖς τ' ἀναρώτ'τα αὐτὰ παθαίνει Σκῦρ.

2) *Ἀνευ ἀδείας ἔνθ' ἀν.: Τό 'καμε ἀναρώτητα Λακων. Παίρνει τὰ πράματά μας ἀνερώτητα Κεφαλλ. Τό 'καμενε ἀνερώτιχα *Ἀνδρ. *Ἀνερώτιχα μπαίνει βγαίνει Κάρπ. Μπῆκε 'ς τ' ἀμπέλι ἀνερώτιγα *Ἀρκαδ. *Ἀνερώτιγα δῆτ'δε τοοὶ τδοιμήθητ'δε Τρίκκ. Δὲν ἔπρεπε νὰ πάρῃς φαεῖ ἀνε-ρώτιγα Κλουτσιοχ. Νὰ μὴ δών'ς τίβοτα ἀναρώτ'τα Σκῦρ. Σ'κώθ'κι κι πάει ἀνιρώτ'τα Θεσσ. Γιατί βαίν'ς ἀνιρώτ'τα; Αἰν. Μπῆκε ἀνιρώτ'γα κ' ἔκουσι σταφύλια Αἰτωλ. Πῆκε κι μάζουξε βιλάν' ἀνιρώτ'γα Στρόπον. Συνών. ἀρώτητα.

ἀναρώτητος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνερώτητος *Ηπ. κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν. *Ἡπίτ. ἀνιρώτητους Θεσσ. ἀναρώτιχος Κρήτ. ἀνερώτιχος *Ἀνδρ. Πάρ. ἀνερώτιγος *Ηπ. ἀνιρώτ'γους *Ηπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀναρωτήτος < ἀναρωτῶ. Περί τῆς στερητικῆς σημ. τοῦ ἀρκτικοῦ α ἔνεκα τῆς προπαρο-ξυτονίας ἰδ. ἀ- στερητ. 2 α.

